

Už by bylo na čase,
aby nám to vlastenectví ráčilo
sestoupit z huby do rukou...

/Karel Havlíček, 1850/

číslo 24
jaro 1993

DOBRY DEN!

é a
kce
tří

Čtvrtletník Čs.sdružení v Kitcheneru

bývalé

Československo

Ve školním roce 1939 - 1940 vstoupilo v platnost nařízení protektorátního ministerstva školství a osvěty, které zákům všech škol uložilo, aby všude v učebnicích, atlasech a jiných pomůckách, kde se vyskytovalo jméno Československo, bylo před ním pečlivě inkoustem vepsáno slovo bývalé...Není to radostné zjištění, že po více jak půlstoletí mají tyto staré atlasy tehdejších primánů, zachovaly-li se někde, opět svou oficiální platnost a slovíčko bývalé Československo svoje oprávnění...

Ale na Nový rok do dějin vstoupily dva nové samostatné nástupnické státy - Česká republika a Slovenská republika a je už úplně jedno, co si o tom dnes myslíme. Skutečnost je zřejmá a naivní kalkulace o znovuspojení obou zemí v jednom státě jsou nereálné. Přijetí zákona o zániku federace nebylo ničím jiným, než konečnou tečkou za dlouhým dialogem, plným protivenství, kterého jsme od pádu komunismu byli doma svědky. 17.července 1992 tento dialog neodvolatelně ukončilo vyhlášení Deklarace o svrchovanosti Slovenské republiky a následné přijetí její ústavy. Téhož červencového večera statisíce Slováků z vlastní svobodné vůle doprovázené upřímnou radostí, zapálily na horách slavnostní vatry, kostelní zvony se rozezněly po údolích a lidé zasazovali „lípy slovenské svrchovanosti.“ Historická touha slovenská se naplnila...

My Češi, jako Slovákům nejbližší národ, jim přejeme šťastnou budoucnost a děkujeme za všechno dobré, co jejich přítomnost ve společném státě Československu, znamenala. Až přejdou vlny emocí a rozum se uklidní, jistě i oni uznají, že společný stát s Čechy jim byl také k užítku a celou historii uvidí jinou optikou...

Často je slyšet názor, že k rozdělení státu došlo nedemokratickou cestou a proti vůli občanů. Tento názor vyvrací holá skutečnost, že ani jedna profederální slovenská strana nezískala významnější volební úspěch. Naopak, Mečiarovo HZDS, výrazný volební vítěz, které dostalo největší podporu od slovenských voličů, vydalo loni na jaře Desatero volebního programu, ve kterém hned v prvním odstavci se píše: „Demokratickým a legitimním způsobem završit emancipačný vývin Slovenska: vyhlásit svrchovanost Slovenskej republiky, prijať ústavu Slovenskej republiky a usilovať sa o získanie medzinárodno - právnej subjektivity...Jasně a černě na bílém přednesený program, jehož přijetí dalo tušit, že o vůli slovenského národa i přes opoziční jevy, nemůže být nejmenších pochyb. Mečiar slib dodržel, federální prezident Václav Havel logicky odstoupil a společný stát se zachvěl ve svých základech.

O čase, kterého jsme svědky, se bude ještě dlouho psát. I náš časopis dostal k současným problémům příspěvky čtenářů, za které děkujeme. Obsáhlý rozbor Martina Jelinowicze dokonce musíme zveřejnit na pokračování, pro malý rozsah našeho občasníku. Došlé příspěvky signalisují, že osudy naší vlasti nám nejsou lhostejné a že se s událostmi a starostmi doma ztotožňujeme.

A ještě slovo k našim spoluobčanům Slovákům: Plně respektujeme vytvoření samostatného Slovenska, jímž se završila obtížná cesta slovenského národa k vlastní svrchovanosti. Nemůžeme ale opomenout dlouhou dobu společného svazku, příbuznosti našich jazyků a zejména naší kultury. Proto zveme všechny Slováky, kteří mají podobný vztah k nám Čechům jako my k nim a kterým i česká kultura je blízká, do našeho Sdružení, či k návštěvám našich pořadů a podniků! Slováci mají u nás vždy dveře otevřené bez ohledu na ono opět platné slůvko, inkoustem kdysi vepsané do zaprášených školních učebnic...

Naše kronika

Na svátek všech Josefů, Jožků, Pepíčků i Pepiček, 19.března 93, se konala v St.Jacobs výroční schůze Československého sdružení. Schůze, která byla velmi pěkně navštívena zvolila nový výbor, který prakticky ve svém složení nedoznal změn. Resignovali pouze paní L.Henclová a pan M.Michera a nově zvolena byla paní L.Baušová. Předsedkyní zůstává M.Vejvodová. Účastníci výroční schůze se v písemném průzkumu vyjádřili k názvu našeho sdružení: 13 hlasů bylo pro zachování starého názvu Československé sdružení v Kanadě, 22 hlasů bylo pro úpravu-Sdružení Čechů a Slováků v Kanadě, 4 hlasy volily pro Sdružení Čechů v Kanadě, 3 hlasy pro Českomoravské sdružení a 1 hlas pro České sdružení. Několik přítomných se průzkumu nezúčastnilo.

27.března hala Moorefield Community Centre zažila významnou událost. Manželé Marie a Petr Petříkovi zde oslavili 50.výročí svého sňatku, k čemuž jim přišlo blahopřát mnoho přátel, mezi nimiž i na půl stovky Čechů. Oslavenci, manželé Petříkovi, nám zaslali poděkování, které rádi zveřejňujeme:

Všem přátelům, kteří nám pomohli oslavit naše 50. leté manželství krásnými květinami, gratulacemi, dárky a zejména svou osobní účastí, co nejsrdečněji děkujeme. Na příští společnou oslavu se těší

Petr a Marie Petříkovi

 MARY KAY

ZLATA DRDÁKOVÁ

Profesionální Mary Kay konsultant
nabízí

bezplatnou poradou v péči o Vaše pleť s možností vyzkoušení pro Váš typ pokožky. Také spec.Make-up pro svatby, promoce a jiné příležitosti
VOLEJTE KDYKOLIV : 624-1999

OLSEN

P. B. OLSEN REALTY LTD. REALTOR

HANA MATYS

Sales Representative

470 Highland Road West
Kitchener, Ont. N2M 3C7
Fax: 742-7954

Bus: 742-1200
Res: 578-5970

V neděli 25.dubna vypravujeme autobus k návštěvě představení Prodané nevěsty v Torontě. Naše národní opera číslo jedna prožívá konjunkturu na Severoamerických jevištích. Kromě Toronta, kde je uváděna v češtině, ji mohli zájemci vidět i v lednu v Bronxu a na Manhattanu. Uváděla ji The Bronx Opera Company, tentokrát v anglickém překladu a Mařenka prý byla celá černá. Inu Amerika.

Uvažujeme o dalším autobusovém zájezdu do Toronta, tentokrát do českého Nového divadla na známou operetu Karla Hašlera „Podskalák“. Pokud si chcete oživit nejhezčí Hašlerovy písničky v podání známého herce a zpěváka Josefa Zímy, který v operetě účinkuje jako host, přihlaste se telefonicky na číslech 578-5970/H.Matysová/, 579-2683 /A.Ševčíková/, či kterémukoliv členu sdružení /výboru/. Představení se koná ve dnech 7., 8. a 9. května.

Pan Vladimír Lukeš je ochoten uspořádat besedy provázené diapozitivy, které nasbíral při cestách Amerikou od Mexika až po Polární kruh. Zájemcům o besedy, na kterých by mohli participovat svými zážitky a ořázky i další cestovatelé, datum včas oznámíme.

Eva's
EUROPEAN STYLING

EVA VEJVODA

42 Rutherford Drive
Kitchener, Ontario
N2A 1P7
Tel: (519) 895-2545

**PIŠTE
NÁM!**

Vladimír Bubák
22 Murray Hill Ct.
Kitchener, Ontario
Canada N2E 1N9

Galerii slavných kanadských sportovců českého nebo slovenského původu, jako byli na př. Alex Baumann, Richard Lanz nebo Helena Kelesiová či Igor Vrablic, rozšířily další dvě děti našich krajanů: Káťa Kubenková se 11. března v rakouském Altenmarktu stala mystryní světa v akrobatickém lyžování, když zlatou medaili, první v historii Kanady, vybojovala před reprezentantkami Ruska a USA. V prosinci, na dorosteneckých mistrovstvích v brazilském Sao Paulo vybojovala Ivonka Toušková krásné, celkově třetí místo ve sportovní gymnastice, když ve všech disciplínách se probbojovala do finále, kde celkem získala čtyři stříbrné /! / a jednu bronzovou medaili. Děvčata, celá krajanská obec vám gratuluje a přeje hodně úspěchů v dalším zápolení!

V posledním čísle odborného časopisu českých plastikových modelářů Zlínek, je reportáž z mezinárodní soutěže, která se konala loni v létě v Ottawě. Jan Bubák z Kit-cheneru zde získal stříbrnou medaili /pár týdnů nato v St. Louis v USA dokonce zlatou/ mezi půl tisícovkou vystavovatelů. Přítomný zástupce bývalého Československa a autor reportáže pan Vladimír Šulc píše, že vrcholem show pro něho byla kategorie scratchbuilt, kde Bubák vystavoval model MiG - 19 v pakistánských barvách. Pro nezasvěcence nutno podotknout, že v této kategorii nejde o pùhé sestavení modelu z koupeného kitu /stavebnice/, ale postavení modelu z vlastního kitu, vlastnoručně vyrobeného mnoha procesy chemickými i mechanickými v naprosto přesném měřítku a všemi detaily letounu. V tomto hobby je tudíž zapotřebí odborných znalostí stavby letadel, zručnosti a čínské trpělivosti. Honza zmíněný model budova. půl druhého roku. A vidět jej chtějí i na letošní mezinárodní soutěži v moravském Zlíně, kam přijal náš krajan pozvání a model do soutěže přihlásil.

Krásný zážitek nám v neděli 28. března připravil pan Václav Haramule. Poprvé se nám představil se svou rodinnou kapelou, složenou výhradně z vlastních dětí, aby překonal všechna naše očekávání. V orchestru jsme uviděli Ivonku /20/ a Helenku /17/ s klarinetou, saxofony a flétnami, Vaška /18/ s Tomášem /15/, kteří foukali trubky a trombony, za bicí soupravou seděl Jakub /13/ a na harmoniku hrál Honzík /9/. Další dvě děti Haramuleovic Adam /7/ a Petr /4/ zatím nehráli, právě tak jako maminka Haramuleová /piáno/, bývalá baletka, která držela v náručí Veroniku /9měsíců/. Orchester se představil v zahájení jako klasická dechovka, které pochopitelně v repertoáru nechyběla Vejvodova „Škoda lásky“ a další hity české dechové hudby, aby později pokračoval, jako klasický jazzový orchestr ve stylu Glenna Millera.

Tak dlouho se nám v Kitcheneru stýskalo po vlastní české muzice, až to vyřešil otec Haramule. Muziku má tento Pražák ze Žižkova, -jak nám na křídlovku předvedl- v krvi, a jeho děti nepadly daleko od stromu. Už se moc těšíme na další setkání! Tomáš Masaryk, když se chtěl o někom pochvalně vyjádřit, řekl o něm, že to je pěkný člověk. Dodejme, že Haramuleovi jsou pěkná rodina!

Muziku, tentokrát z jiného soudku, jsme měli možnost vychutnat i v pondělí 29. března, kdy v našem městě opět hostovalo Pražákovovo kvarteto, tentokrát i s námi dobře známým sólistou, cellovým virtuosem z Hamiltonu, panem Koničkem. Na pořadu byly skladby Schubertovy, Schumannovy a Martinů. Mladí umělci z Prahy zanechali ten nejlepší dojem dokonalých interpretů, jakých máme příležitost vidět jen zřídka.

A hudební bakchanalie letošního kitchenerského jara zakončil známý český virtuos Boris Krajný, který v našem městě vystoupil 10. dubna. V klavírním recitálu přednesl díla Chopina, Suka, Janáčka a Beethovena.

1.dubna na University of Waterloo s námi besedovali nanželé Škvorečtí. Stalo se tak v rámci akce „Veronika“ na pomoc nemocnému děvčátku z České republiky, které podstoupilo operaci v Kalifornii. Návštěvníci, kterých se sešlo přes nepřítel počasi přes padesátku, shlédli filmy Nebe, peklo, ráj podle předlohy Zdeny Salivarové-Škvorecké a Hříchy pro pátera Knoxe, podle povídek Josefa Škvoreckého.

Všichni přejeme panu Zdenku Sekaninovi úspěšnou a brzkou rekonvalescenci po přestálé operaci a těšíme se, až bude opět zdrav mezi námi!

! A teď si vezměte tužku, nejlépe červenou a v kalendáři si zatrhněte sobotu 19.června! Tento den se všichni sejdem na tradičním Velkém pikniku v St. Jacobs. Soutěže pro děti začnou ve 13.30, k táboráku, tanci i poslechu bude hrát oblíbená Trampská kapela z Toronta a bude-li pršet zmáčkne se útulně do sálu. Kuchyň i bar budou připraveny úspěšně plnit přání všech návštěvníků a tak jediné co si nezapomeňte přinést je dobrá nálada! Nashledanou na pikniku 1993!

? Výbor našeho sdružení na popud svých členů projednával nepříznivou situaci v poštovním styku s bývalým Československem a podá u pražského ministerstva spoju žádost o vysvětlení velké ztrátovosti i doporučených zásilek. O výsledku budeme informovat.

Na tiskový fond Dobrého dne jsme do tohoto čísla obdrželi tyto částky:

Miro a K. Lieskovský	25.-
J.a S. Staňkovi	20.-
M.Ošmera	10.-
I.Šanda	10.-
J.Micková	10.-
M.Jelinowicz	10.-
R.aM.Ptákov	10.-
E. Vejvoda	10.-
E.a S. Valešovi	7.50
S.Janíček	5.-

Všem štedrým čtenářům děkujeme!

VZPOMÍNÁME

28. prosince 1992 zemřel v Guelphu pan Jan Allan v po-
žehnaném věku 95 let. Ještě 29. listopadu přišel mezi
nás na předvánoční setkání krajanů v St. Jacobs.

Potěšilo nás když řekl, jak rád mezi Čechoslováky
chodí. Poslední den jeho života se mu udělalo nevolno.
Sám si zavolal telefonem ambulanci a ošetřujícího léka-
ře požádal, aby konec neprodlužoval...
Byl to usměvavý, milý člověk. Už mezi Čechoslováky ne-
přijde...

11. ledna 1993, ve věku
kamarády pan Ladislav
přezdívkou Motor byl
svými, kterým nikdy
pomoc, nikdy žádného
žádného nezarmoutil s
svým těžkým onemocněním,
stejným bojem se zákeřnou chorobou a svým odchodem...
Podle jeho posledního přání bylo upuštěno od oficiel-
ních smutečních obřadů a formalit. Jeho židle zůstala
mezi jeho přáteli prázdná, ale v jejich srdcích jeho
místo zůstává dál...

63 let opustil své
Kratochvíl. Pod
velmi oblíben mezi
neodepřel žádnou
nezklamal a nikdy
jedinou vyjímkou:
marným i když sta-

JIŽ STAŘÍ ŘÍMANÉ

Rostislav Hedvíček

/Psáno pro Dobrý den/

Ve škole, když jsme probírali logiku, nás učivali,
že mohou být jen tři důvody, proč někdo dělá něco blbě:!

1/ ona osoba neví, jak se to dělá, protože to nik-
dy před tím nedělala, přesto je schopna se to naučit
správně, je-li jí to vysvětleno.

2/ ona osoba je úplně blbá, nesvéprávná a není
prostě schopná správný způsob pochopit a jakékoliv vy-
světlování je ztráta času.

3/ ona osoba to dělá schválně - případ nejhorší.

Při první verzi je možno zamezit děláni něčeho blbě tím, že se osobě neznalé věci vysvětlí, čímž se z ní stane osoba znalá a pak už to dělá dobře - kéž by to tak bylo vždycky! Na druhou alternativu naneštěstí žádná náprava neexistuje, kromě snad pověřit jinými úkoly a ještě zoufalejší je situace v případě třetím, kdy to ta osoba dělá schválně. Nepřicházím na žádné vhodné opatření, snad s čestnou výjimkou možnosti nakopnout dotyčného do zadku, aby toho nechal. Kopnutí do zadku se stává nutnějším v situacích, které se mně osobně dotýkají, než v situacích, které mně nijak osobně neovlivňují a kdy se třeba můžu sebrat a jít pryč, abych se na to nemusel dívat.

Takže tolik asi k základnímu ustanovení tří logických premis naší situace. Otázky k řešení různých problémů pak zní:

-Proč politický vývoj v Československu postupuje cestou, kterou postupuje?/Možnosti: a/ neznalost, b/ jsou blbí, c/ schválně /

-Proč se Havel nikdy nedokázal vypořádat s komunisty a nějakou legální a demokratickou cestou nedokázal vyčistit společnost od toho neřádstva?/Nemohl?Nesměl?/

-Když bylo možno v Německu uspořádat v Norimberku proces s největšími zločinci a uzákonit nemožnost zaměstnání jakéhokoliv bývalého nacisty ve státních službách-proč to nebylo možné v Československu? Jsou snad dnešní Němci méně demokratičtí než Češi a Slováci/ známá Havlova výmluva nemůžeme být jako oni/?

Proč jsou komunisté stále ve vedoucích pozicích ve společnosti?

-Proč jsou dodnes na místa českých a slovenských diplomatů jmenováni komunisté/ já vím, že dnes už „bývalí komunisté“, protože se převlékli. Pravidlo je: Jednou komunist, vždycky komunist!/?

-Proč současný režim v České republice a na Slovensku má tak negativní přístup k emigrantům a soustavně odmítá vyřešit s tím spojené otázky legální, majetko-právní, otázky volebního práva, atd.?/Neznalost, jsou blbí, schválně/

Jsem si jist, že je mnoho dalších podobných otázek, které by mohly být dodány - doplňte si je sami. Na zodpovězení oněch otázek použijte v úvodu uvedených tří možností:

1/ Že by jen nevěděli, co dělají? - Nepřipadá v úvahu, protože stovky emigrantů už promrhaly značné finanční prostředky na letenky do Československa a hovory s tamnějšími vládními představiteli i na psaní dopisů. Takže jejich neznalost nepřipadá v úvahu.

2/ Že by snad byli úplně blbí a nebyli schopní pochopit o co jde? - Z hlouposti bych československé představitele rozhodně nepodezíral. Každý z nich je ověřen doktorskými tituly, musí v těch hlavách přece něco mít! Krátkou anekdotu: Nedávno jsem obdržel vizitku z Česka: RSDr. Jan Svoboda/RSDr. byl doktor politických věd, komunistický titul udělovaný věrným poskokům pro lepší vzhled či dojem/, dříve celopodnikový předseda KSČ v podniku MEOPTA Přerov, si umazal z titulu to RS a stal se z něj Dr. Svoboda, obchodní zástupce rakouské firmy v České republice. Po tom ČEHO JE DOKTOR, se nikdo jistě neptal.

3/ Že by to snad dělali schválně? - Ale OVŠEM ŽE ANO, pánové, krajané, soudruzi a bratři ! Není jiná možnost.

A co má tenhle článek společného se starými Římany?

„Ryba smrdí od hlavy!“ - pravil římský mudrc Seneca. Toť vše.

Na dubnovou výborovou schůzi našeho sdružení se dostal jako host pan Luboš Tábořský a přednesl nám řadu námětů, připomínek, ale i ostrou kritiku naší práce. Jako zástupce novější emigrace a věkově mladší člověk nás a naší činnost vidí pochopitelně jinými dioptriemi. Velmi si vážíme zájmu pana Tábořského a jeho připomínky bereme v úvahu. Bohužel s vyšším věkovým průměrem členstva nemůžeme při nejlepší vůli nic dělat. I my býváme rozmrzelí nad selháním alchymistů Jeho nejmilostivějšího císaře Rudolfa /II./, že elixír mládí dosud není... Proto vyzýváme všechny mladší ročníky, které mají více elánu a energie než máme my a kteří žádný elixír zatím nepotřebují, k tvořivé spolupráci na národa roli dědičné. Hlaste se na tel. číslo pana Tábořského 744-3753. Změna, či alespoň doplnění výboru novými, mladými tvářemi, může být jen ku prospěchu naší krajské obce. Dále pan Tábořský navrhuje rozšířit Dobrý den o dětskou přílohu. Protože jde o návrh hodný pozornosti, rádi bychom slyšeli, co si o tom myslí rodiče. V případě zájmu se rádi budeme na stránkách DD našim dětem věnovat. Prosím volejte pana Tábořského, nebo číslo 576-6353 /Bubák/.

a ještě do naší kroniky...

ROZVODOVÉ REMINISCENCE

Martin Jelinowicz

Stát, v němž jsme se narodili, už neexistuje. Vznik České a Slovenské republiky byl světovým tiskem konstatován. Reakce na rozpad státu byla neutrální až lítostivá. Sympatie patří Václavu Havlovi. Vůči novému Slovensku je cítit chladnou rezervovanost a nedůvěru. Václav Havel je označen přívlastkem státník, Klaus je pragmatický politik a Mečiar je často nazýván populistou. Označení nikoliv náhodné. Státníci jsou sice chváleni, ale ve světě dravé politiky nejsou bráni příliš vážně. Státníci jsou moudří a vejdou do dějin. Naproti tomu politikové se pohybují ve světě financí, dovozních tarifů a daní. Státníci pracují s duchovními hodnotami, politikové s penězi. Politik, jenž je ochoten pro získání okamžité přízně davu sejít z trnité cesty finanční disciplíny, získává přívlastek populisty. To označení není pro Mečiara dobré znamení...

Pro okolní svět rozpad Československa asi velký význam neměl. / I když měl pro Čechy a zejména Slováky. A jaký ! / Světové burzy, které reagují na každé slovo presidenta Bundesbanky, tuto událost ani nezaznamenaly. Patří do finanční mystiky, že ohlašovaný zánik státu neměl vliv na kurz koruny. Udivuje nás krotký, ba přímo groteskní ráz zániku. Jako kdyby někdo dopředu oznámil úřadům své umrtí. Federální shromáždění schválilo zákon o zániku Federace k 31. 12. 92 a poslanci, včetně českých, to přijali s bouřlivým potleskem. Reakce poněkud zvrhlá. Připomnělo to verše prokletého básníka Františka Gellnera : 'Tralala, má žena právě sko-nala !'

Velká událost dává podnět ke vzniku celé řadě studií, úvah, článků a i lidové epice. Kdybychom tuto nově vznikající tematiku roztrídili, zjistili bychom, že existuje pět základních pohledů na věc:

1. Konečně jsme se těch Slováků zbavili !
2. Slováci se rozhodli pro svůj stát, v čemž jim nikdo nemůže bránit.
3. Všechno se rozhodovalo v Praze, což Slováci nemohli přijmout. Češi byli dominantní, Češi Slovákům nerozuměli..
4. Rozpad státu je součástí Nového pořádku a byl nadiktován zvnějšku.
5. Zavinili to Havel, Klaus či Mečiar...

Pokračování příště

Naši a Olympijské hry

13. pokračování

V překrásných a na výsost účelných sportovních zařízeních se olympijští borci poprvé setkali na asijském kontinentu. XVIII. Olympijské hry se konaly od 10. do 24.X. 1964 v japonském Tokiu, kde symbolem jim byla posvátná hora této mystikou opředené země - Fudžijama.

V programu her došlo k řadě změn a rozšíření, m.j. i o u nás populární sport mající svoje kořeny v trampských osadách po I. světové válce - odbíjenou. Charakteristickým rysem her byla samostatná účast sportovců nových afrických a asijských států, bývalých kolonií, ale bez Jižní Afriky, která byla z her vyloučena.

Československá výprava byla nadmíru úspěšná, zejména díky gymnastce Věře Čáslavské, která se stala miláčkem Tokia a která získala sama 3 zlaté medaile - ve víceboji, v přeskoce a na kladině. Do té doby tři zlaté na jedné Olympiádě získal jen legendární Emil Zátopek...

Další zlaté v Tokiu získali cyklista Jiří Daler za vítězství ve stíhacím závodě jednotlivců a Hans Zdražila ve vzpírání ve střední váze. O šest stříbrných medailí se zasloužili atleti J. Odložil v závodě na 1 500 m, což bylo obzvláště milé překvapení a L. Daněk v hodů diskem, Jiří Kormaník ve střední váze ř-ř zápasu a kolektivy: mužstvo kopané, odbíjené mužů a družstvo gymnastek. Úspěšnou žeň medailí pak završili tři bronzoví: L.Náčovský ve střelbě z rychlopalné pistole, V.Andrs s P.Hofmannem ve veslování na dvojskifu a veslařská osma. O vlásek bronzové medaile unikly našim zápasníkům, když J.Švec, P.Kment a B.Kubát zůstali na 4.místech ve svých kategoriích. Na velmi čestných pátých místech se umístili: V.Čáslavská na bradlech, H.Růžičková ve víceboji a na kladině, cyklista J.Pecka v pevném kilometru, Z.Otáhal ve vzpírání v lehké váze a veslaři V.Chalupa, J.Palko a Z.Mejstřík v závodě dvojek s kormidelníkem. Česté místo R.Tomáška ve skoku o tyči bylo úspěchem, ale stejné místo našeho družstva gymnastů jen potvrdilo neustálý sestup z pozic ve sportu, který býval sokolskou zásluhou naší doménou.

